

باسمه تعالی

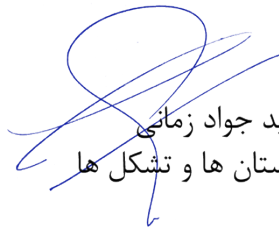
مهار تورم و رشد تولید

رؤسای محترم تشکل های اقتصادی وابسته به اتاق ایران

با سلام

احتراماً طبق اطلاع واصله از معاونت بین الملل اتاق ایران و با عنایت به روند رو به رشد روابط تجاری میان دو کشور ایران و ونزوئلا و اهمیت و ضرورت آگاهی شرکت ها و بنگاه های اقتصادی کشورمان از مقررات و قوانین مالیاتی ونزوئلا، به پیوست ترجمه فارسی «قانون هماهنگ سازی اختیارات مالیاتی ایالت ها و شهرداری ها» مصوب مجلس ملی ونزوئلا در قالب یک فایل تجمیعی ارسال می گردد.

خواهشمند است دستور فرمایید نسبت به اطلاع رسانی موضوع فوق الذکر به اعضای محترم تشکل اقدام لازم صورت پذیرد.

سید جواد زمانی
معاون استان ها و تشکل ها

مجلس ملی جمهوری بولیواری ونزوئلا

لایحه هماهنگی و هماهنگ سازی اختیارات مالیاتی ایالت ها و شهرداری ها

تشریح دلایل

قانون اساسی جمهوری بولیواری ونزوئلا یک نظام فدرال غیرمتمرکز را که بر مبنای اصول تمامیت ارضی، همکاری، همبستگی، همفکری و مسئولیت پذیری مشترک که مشخصه یک مدل فدرال تعاونی است تأیید می کند، که در آن از سطوح مختلف سیاسی در شکل گیری سیاست های عمومی مشترک برای کشور شرکت می کنند و در قالب دولت مشترک برای انجام وظایف مربوطه اختیارات خود ادغام می کنند. به عنوان جلوه ای از این مدل حکومت فدرال که با ویژگی های واقعیت تاریخی ونزوئلا تنظیم شده، قانون اساسی اعمال برخی اختیارات مالیاتی را به ایالت ها و شهرداری ها به عنوان ساز و کاری برای جمع آوری درآمد خود که امکان تضمین مدیریت وظایف و اختیارات محوله توسط قانون اساسی و قانون را واگذار می نماید این اختیار، متمایز و مستقل از اختیاراتی است که حاکمیت درباره برخی فعالیت ها و برنامه ها بر آنها محول کرده است. انجام این اختیارات مالیاتی ایالتی و شهری تابع محدودیت هایی می باشد که توسط قانون اساسی جمهوری بولیواری ونزوئلا و قوانین ملی تعیین شده است. بنابراین، با عنایت بر اصل قانونمندی، ایالت ها و شهرداری ها فقط اختیار ایجاد، سازماندهی، کنترل و وصول مالیات هایی را دارند که در قانون اساسی و قوانین ملی به آنها نسبت داده شده است. علاوه بر این، مالیات های ایالتی و شهری ممکن است ماهیت مصادره ای نداشته باشند، مالیات های چندگانه بین حوزه های را مجاز نکنند و یا مانعی برای توسعه هماهنگ اقتصاد ملی شوند. از این نظر، قانون اساسی برای اطمینان از رعایت این اصول و همچنین هماهنگی لازم در اعمال اختیارات در امور مالیاتی که با هر یک از سطوح سیاسی مطابقت دارد، وجود قانونگذاری ویژه ای را پیش بینی کرده است که هماهنگی و هماهنگ سازی مالیاتی را تضمین می کند. بر اساس اصل ۱۵۶۱۳ قانون اساسی، قانون باید اصول، پارامترها و محدودیت ها به ویژه برای تعیین نرخ های مالیاتی یا قسمتی از مالیات های دولتی و شهری تعریف کند. حق تصویب این قانون برای دولت محفوظ است. نیاز و ضرورت هماهنگی و هماهنگ سازی مالیاتی چندین بار در کمیته قانون اساسی دیوان عالی کشور مورد تأکید قرار گرفته است، از جمله طی حکم شماره ۰۱۱۸، که در ماه اوت ۲۰۲۰ (۲۷ مرداد ۱۳۹۹) منتشر شد، که طی آن شهرداران موظف شدند تا مقررات شهرداری خود را در خصوص انواع مالیات ها و نرخ های مالیاتی مربوط به فعالیت های اقتصادی صنایع و بازرگانی تطبیق دهند.

در این چارچوب، این لایحه برای هماهنگی اختیارات مالیاتی دولت ها و شهرداری ها به دنبال تعیین اصول، پارامترها، محدودیت ها، انواع مالیات ها و نرخ های مالیاتی است که امکان تضمین هماهنگی و هماهنگ سازی اختیارات مالیاتی مربوط به ایالت ها و شهرداری ها را مطابق با مفاد قانون اساسی می دهد. این لایحه شامل پنجاه

و دو ماده بوده و به هفت فصل تقسیم شده است. از یک حکم گذرا، دو حکم لغو و یک حکم نهایی برخوردار می باشد. فصل اول به منظور ایجاد مقررات کلی از قبیل موضوع، هدف، اصول و قوانین تکمیلی است. شاخه های این فصل، شناخت اصل کارایی و اثربخشی در مدیریت نظام مالیاتی می باشند که بر اساس آن مالیات ها و رویه های مربوط به آن باید به راحتی قابل وصول و کنترل باشد. فصل دوم مقررات و حدود کلی برای اعمال اختیارات مالیاتی ایالت ها و شهرداری ها را ارائه می کند. در این راستا، تاکید می شود که مالیات ها، نرخ ها یا کمک هایی که در قوانین یا احکام ایالتی پیش بینی نشده اند، با رعایت محدودیت های تعیین شده در قانون اساسی جمهوری بولیواری ونزوئلا و قوانین ملی، قابل جمع آوری نیستند. در نتیجه هرگونه وصول مبالغی که ایالت ها و شهرداریها در مفاهیم مختلف مطالبه می کنند باطل و بلااثر اعلام می شود. به ویژه آنهایی که تحت عنوان مشارکت، تعرفه، مابه التفاوت و مشابه یا معادل آنها ایجاد می شوند. علاوه بر این، محدودیت های خاصی از نظر مالیات بر دارایی های سایر ایالت ها یا شهرداری ها و همچنین در رابطه با سود و جریمه های پیش فرض در نظر گرفته شده است، که ساز و کار سریع برای حمایت قضایی در برابر عدم رعایت مفاد قانون ایجاد می کند. یکی دیگر از موارد برجسته این فصل به تسهیل رویه های مالیاتی و مجوزها مربوط می شود. به ویژه، لغو الزامات و مجوزهایی که محدودیت و یا مانع ایجاد می کنند برای انجام و توسعه عادی فعالیت های اقتصادی و ابتکارات تولیدی پیش بینی می شود. فصل سوم شامل اقدامات عملی برای هماهنگی و هماهنگ سازی اختیارات مالیاتی است. یکی از آنها ایجاد ثبت اطلاعات مالی (RIF) است که مسئول آن سازمان ملی مالیات می باشد، به عنوان یک شناسه برای مالیات دهندگان ایالتی و شهری استفاده می گردد. یکی دیگر از اقدامات مهم، اجرای سازوکاری مبتنی بر فناوری های اطلاعات بر ای اظهار و پرداخت مالیات، که تضمین کننده ارائه به موقع اطلاعات و تضمین هماهنگی با خزانه داری ملی است.

در فصل چهارم نهادهای مسئول هماهنگی و هماهنگ سازی مالیاتی را تنظیم می کنند. این امر بر عهده وزارت نیروی مردمی دارای صلاحیت در امور اقتصادی و دارایی، بعنوان نهاد مجری می باشد که وظایف خاصی برایش در خصوص ایالت ها و شهرداری ها در نظر گرفته شده است. یک نوآوری ایجاد شورای عالی هماهنگی مالیاتی است که از نمایندگان فرمانداران و شهرداران و همچنین مقامات قوه مجریه کشور تشکیل شده است. این شورا به عنوان یک نهاد مشورتی برای توسعه سیاست هایی با هدف هماهنگی و هماهنگ سازی انجام اختیارات مالیاتی ایالت ها و شهرداری ها در راستای مفاد مصوبه قانون مدیریت دولتی می باشد. نظر دادن در خصوص راه کارهای هماهنگی و هماهنگ سازی اعمال اختیارات مالیاتی ایالت ها و شهرداریها و همچنین اعمال احکام این قانون از وظایف این شورا می باشد

فصل های پنجم، ششم و هفتم به هماهنگی مالیات ها، هزینه ها، تمبرهای مالیاتی و کاغذهای مهر و موم شده اختصاص دارد. در این فصل ها، نرخ های مالیاتی قابل اعمال و همچنین حداکثر محدودیت های مالیات های ایالتی و شهری، همه در اجرای مفاد ماده ۱۵۶،۱۳ قانون اساسی جمهوری بولیواری ونزوئلا ذکر شده است.

همچنین به منظور تضمین تناسب، عقلانیت و کفایت مالیاتی، نهاد مجری این اختیار را دارد که طبقه بندی و جداول ارزشی هماهنگ سازی در حدود مقرر در قانون و با نظر قبلی شورای عالی هماهنگ سازی مالیاتی را صادر کند. علاوه بر این، به عنوان محرکی برای ایجاد یک اکوسیستم مساعد برای توسعه کارآفرینی جدید، حداکثر سقفی برای مجموع کلیه مالیات‌های شهرداری‌های مربوط به کارآفرینی‌ها تعیین می‌شود که طبق قانون خاص حاکم بر این موضوع تعیین شده است. رژیم مالیاتی ساده برای ترویج شمول رسمی فعالان اقتصادی کوچک، تقویت وضعیت عمومی فرهنگ مالیاتی و کاهش فرار مالیاتی. در نهایت در احکام گذرا، لغو و نهایی، برای تطبیق قوانین و احکام کشوری با مفاد این قانون و نیز بطلان کلیه مواردی که با حدود مقرر در این متن قانونی مغایرت دارند، مدتی تعیین شده است. برای اجازه دادن به تعدیل‌های مربوطه در فرآیندهای مالیاتی، یک زمان قانونی ۹۰ روزه پیش‌بینی شده است.

فصل اول مقررات کلی

ماده ۱. هدف این قانون ایجاد اصول، پارامترها، محدودیت‌ها، نرخ‌های مالیاتی و مقداری برای تضمین هماهنگی و هماهنگ سازی اختیارات مالیاتی مربوط به ایالت‌ها و شهرداری‌ها، مطابق با مقررات قانون اساسی جمهوری بولیواری ونزوئلا است.

هدف

ماده ۲- اهداف این قانون به شرح زیر است؛

۱. ترویج توسعه هماهنگ اقتصاد ملی و بالا بردن کیفیت زندگی مردم
۲. به دنبال توزیع عادلانه عوارض عمومی با توجه به توان اقتصادی مؤدیان مالیاتی باشید.
۳. ارتقای بهینه سازی و کارایی فرآیندهای مالیاتی دولتی و شهرداری و کاهش فرار و اجتناب مالیاتی
۴. تضمین توسعه فعالیت‌های اقتصادی با هدف ایجاد منابع کار، ارزش افزوده ملی بالا و تقویت استقلال اقتصادی
۵. ایجاد اطمینان و اطمینان قانونی در مورد رویه‌های مالیاتی و هزینه‌های مالیاتی قابل اعمال در قلمرو ملی

اصول

ماده ۳. اعمال اختیارات مالیاتی ایالت‌ها و شهرداری‌ها بر اساس اصول تمامیت ارضی، همکاری، همبستگی، همسویی، مسئولیت مشترک، هماهنگی، پیشرفت، انصاف، عدالت، قانونی، عمومیت، حسن نیت، بهره‌وری، ظرفیت مشمول مالیات، عدم عطف به ماسبق بودن، عدم مصادره، اثربخشی، کارایی، کارآمدی، قانونمندی، عدالت و شفافیت، تسهیل و امنیت حقوقی.

منافع عمومی و نظم عمومی

ماده ۴. هماهنگی و هماهنگ سازی اختیارات مالیاتی مربوط به ایالت ها و شهرداری ها منافع عمومی است .
مقررات این قانون از نظم عمومی .

کارایی و اثربخشی در مدیریت نظام مالیاتی

ماده ۵. اعمال اختیارات مالیاتی مربوط به ایالت ها و شهرداری ها باید ضامن رعایت اصل کارایی و اثربخشی نظام مالیاتی و حصول اطمینان از سهولت وصول و کنترل مالیات ها و رویه های مربوط به آنها باشد .

کاربرد تکمیلی

ماده ۶. مقررات قانون مالیات برای ایالت های ایالت ها و شهرداری ها کاربرد تکمیلی خواهد داشت .

فصل دوم

قوانین عمومی برای اعمال اختیارات مالیات های ایالت ها و شهرداری ها

صلاحیت و اختیارات مالیاتی ایالتی و شهری

ماده ۷. ایالت ها و شهرداری ها فقط می توانند مالیات هایی را که به موجب قانون اساسی جمهوری بولیواری ونزوئلا و قوانین ملی به آنها محول شده را ایجاد، سازماندهی، کنترل و جمع آوری کنند.

ماده ۸. ایالت ها و شهرداری ها نمی توانند مالیات ها، نرخ ها یا کمک هایی را که در قوانین یا احکام ایالتی پیش بینی نشده است، با رعایت محدودیت های تعیین شده در قانون اساسی جمهوری بولیواری ونزوئلا و قوانین ملی دریافت کنند . هرگونه وصول مبالغی که ایالت ها و شهرداری ها در سایر مفاهیم مختلف مطالبه می کنند باطل و بلااثر است؛ بخصوص مواردی که تحت نام مشارکت ها، تعرفه ها، مابه التفاوت و مشابه یا معادل آنها باشند.

قوانین و احکام ایالتی که مالیات ایجاد می کنند باید به شرح ذیل باشند ؛

۱. رویداد مشمول مالیات را تعریف کنید.
۲. نرخ، مبنای محاسبه را تعیین کنید و مالیات دهندگان مالیات را مشخص کنید .
۳. ایجاد معافیت و تخفیف مالیاتی .
۴. ایجاد مفروضات برای اعطای معافیت ها و سایر مزایا یا مشوق های مالیاتی توسط ایالت یا شعبه اجرایی شهرداری . قانون یا آیین نامه ایالتی به هیچ وجه نمی تواند تعیین عناصر تشکیل دهنده مالیات و سایر مواردی را که در این ماده به عنوان ذخیره قانونی ذکر شده است تفویض کند . با این حال، قانون یا آیین

نامه ایالتی که مالیات مربوطه را ایجاد می کند، ممکن است به ترتیب به مقامات اجرایی ایالتی یا شهرداری اجازه دهد تا نسبت به تغییر نرخ مالیات در محدوده تعیین شده توسط خود اقدام کنند.

هماهنگی محرک های مالی

ماده ۹- ایالت ها و شهرداری ها با وزارت صلاحیت دار در امور اقتصادی، محرک های مالی را که در حوزه منطقه ای خود باید اعمال کنند را هماهنگ خواهد نمود و نیز اقدامات لازم برای تداوم فرآیند تسهیل، استانداردسازی و نوسازی جمع آوری و طراحی و اجرای سیاست ها و برنامه های عمومی برای کاهش فرار و اجتناب مالیاتی را اتخاذ خواهند نمود.

محدودیت های اعمال اختیارات مالیاتی

ماده ۱۰. مالیات های دولتی و شهری نمی توانند ماهیتی مصادره کننده داشته باشند، طبق مقررات قانون اساسی جمهوری بولیواری ونزوئلا و قانون، مالیات های چندگانه بین حوزه های را اجازه ندهند یا مانعی برای توسعه هماهنگ اقتصاد ملی شوند. در نتیجه، مالیات هایی که به طور مستقیم یا غیرمستقیم بر تجارت خارجی تأثیر می گذارد، اعمال نخواهند شد

عدم اعمال مالیات بر اقلامی که از دیگر ایالت ها و شهرها آورده شده اند

ماده ۱۱. ایالت ها و شهرداری ها باید از اعمال مالیات بر دارایی های سایر ایالت ها یا شهرداری ها به روشی غیر از دارایی های تولید شده در حوزه قضایی خود خودداری کنند. در نتیجه، رفتارهای تبعیض آمیز قابل اعمال برای افرادی که فعالیت های اقتصادی را در داخل یا از قلمرو خود به صورت دوره گرد، موقت یا موردی انجام می دهند، اعمال کنند. آنها همچنین نمی توانند مالیات، الزامات، شرایط یا مجوزهای ایالتی یا شهرداری را اعمال کنند که مانع تردد آزاد کالا در قلمرو می شود، به جز مواردی که در قانون اساسی جمهوری بولیواری ونزوئلا و قوانین ملی پیش بینی شده است

لغو موانع توسعه اقتصادی

ماده ۱۲. ایالت ها و شهرداری ها موظفند از زمان لازم الاجرا شدن این قانون، الزامات و مجوزهایی را که انجام و توسعه فعالیت اقتصادی و ابتکار تولیدی را محدود می کنند و یا برای آن مانع ایجاد می کنند را شناسایی و دستور لغو آن ها را صادر کنند .

وصول مالیات با پول ملی

ماده ۱۳. کلیه مالیات های ایالتی و شهری و متعلقات و جریمه های آنها باید به صورت بولیوار پرداخت شود. هیچ مقام ایالتی یا شهرداری نمی تواند نسبت به اخذ مالیات و یا جریمه به ارزش خارجی اقدام کند .

واحد محاسبه

ماده ۱۴. ایالت‌ها و شهرداری‌ها فقط می‌توانند به‌عنوان واحد حسابداری پویا برای محاسبه مالیات‌ها، و جریمه‌ها از نرخ تسعیر ارز با بالاترین ارزش منتشر شده توسط بانک مرکزی ونزوئلا استفاده کنند. علی‌رغم اینکه تعهدات باید منحصراً معادل آن بر حسب بولیوار، به نرخ مبادله‌ای برای تاریخ پرداخت مالیات یا جریمه انجام شود.

محدودیت جریمه‌ها

ماده ۱۵. در اعمال جریمه برای تخلفات مالیاتی یا عدم رعایت مقررات مقرر در امور مالیاتی، ایالت‌ها و شهرداری‌ها موظفند حواشی یا حدود مقرر در قانون مالیات‌های را برای مفروضات واقعیت معادل و یا مشابه به منظور حفظ هماهنگی نظام مالیاتی کشور و حفظ ماهیت اصلاحی اختیار جریمه و اجتناب از آثار مصادره آن و حفظ تناسب رعایت کنند. هیچ قانون مالیات ایالتی یا شهرداری نمی‌تواند جریمه را اعمال کند که از حداکثر محدودیت‌های تعیین شده در قانون مالیات تجاوز کند.

بهره‌های تاخیر

ایالت‌ها و شهرداری‌ها نمی‌توانند در تعیین و وصول سود تأخیر تأدیه ناشی از اجرای بی‌مورد تعهدات مالیات دهندگان، نرخ بهره‌ای بالاتر از آنچه برای این مفهوم در قانون مالیات ارائه شده است، اعمال کنند.

حذف مدارک اضافی

ماده ۱۷. در امور مربوط به تعیین، اظهار و پرداخت مالیات‌های ایالتی و شهری و همچنین موارد مربوط به ثبت، ثبت نام یا درخواست‌های مجوز قبلی، ادارات مالیاتی نباید مدارکی بیشتر از آنچه که در قانون جدید در نظر گرفته شده، مطالبه کنند. ادارات مالیاتی ایالتی و شهری باید فرایندهای پیش‌بینی شده را با مقررات تعیین مالیات تطبیق دهند. در نتیجه، مقامات مالیاتی نمی‌توانند خواستار ارایه رونوشت‌های ساده یا تایید شده از اسنادی را که ادارات ایالتی یا شهرداری در اختیار دارد یا امکان دسترسی قانونی به آنها را دارد، بشوند.

عدم درخواست گواهی پرداخت حقوق کارگری

ماده ۱۸. مقامات ایالتی و شهرداری نباید درخواست ارایه گواهی پرداخت حقوق کارگری را برای هر کدام از تعهدات مالیاتی در صورتی که باید توسط همان دستگاه صادر شود، بنمایند.

عدم مطالبه مدارکی که در پرونده موجود است

ماده ۱۹- در هیچ یک از فرایندهای مالیاتی نزد مقامات ایالتی و شهرداری، نباید مدارکی را مطالبه کرد که طبق مقررات برای تکمیل رویه قبلی تأیید شده باشد. در این صورت، ادارات ایالتی و شهرداری ها می توانند این مدارک را برای همه امور اداری استفاده نمایند.

شفافیت در تعیین و تسویه مالیات ها

ماده ۲۰. مقامات مالیاتی ایالتی و شهرداری باید تضمین کنند که فرمت ها و یا فرم های مورد استفاده برای تعیین مالیات خود، اعم از فیزیکی یا الکترونیکی، به مؤدی اجازه می دهد که به صراحت از پایه مالیاتی و نرخ قابل اعمال در هر مورد مطلع شود. تفصیل یا تفکیک به این صورت هر یک از مفاهیم مالیاتی محاسبه شده یا تسویه شده را متمایز کرد.

کارآمدی در مدیریت و هزینه های غیرقابل انتقال به کاربر

ماده ۲۱. هنگامی که ایالت ها یا شهرداری ها برای وصول مالیات روش هایی را اتخاذ می کنند که متضمن انعقاد خدمات برای مدیریت مجموعه ها از شرکت های خصوصی یا اشخاص ثالث برای رسیدگی است، باید تضمین کنند که چنین شرایطی هزینه اضافی برای مؤدیان به همراه نداشته باشد. در هیچ موردی نمی توان از حدود مالیات مقرر در این قانون تجاوز کرد.

بطلان و حمایت قضایی

ماده ۲۲- عدم رعایت مقررات این قانون به منزله بطلان کلی یا جزئی قانون یا آیین نامه ایالتی حاوی مالیات خواهد بود. در این موارد، هر شخص ذینفع و همچنین دفتر بازپرس می تواند برای درخواست ابطال این قانون به اتاق قانون اساسی دیوان عالی دادگستری مراجعه کنید. در رسیدگی به دعوی، ترتیب مقرر در قانون خاص که ناظر به موضوع است، اعمال خواهد شد و مجلس قانون اساسی موظف است به صورت رسمی یا به درخواست طرف، نسبت به پذیرش دعوی و تعلیق آثار آن حکم کند. قانون مورد اعتراض ظرف سه روز پس از وصول آن.

فصل سوم

اقدامات برای هماهنگی و هماهنگ سازی نظام مالیاتی

ثبت اطلاعات مالیاتی

ماده ۲۳. ایالت ها و شهرداری ها باید از شماره ثبت اطلاعات مالی (RIF) که توسط سازمان مالیاتی کشور نگهداری می شود، به عنوان شناسه مودیان مالیاتی ایالتی و شهرداری استفاده کنند تا تضمین کنند که شناسایی مودیان در یک کشور انجام می شود. منحصر به فرد و بی چون و چرا در موجودیت های سیاسی مختلف سرزمینی

سیستم اخذ مالیات

ماده ۲۴. ایالت ها و شهرداری ها موظفند سازوکارهای مبتنی بر فناوری اطلاعات را برای اعلام و پرداخت مالیات های تحت صلاحیت خود و ارائه به موقع اطلاعاتی که ضامن هماهنگی با خزانه داری کل کشور باشد، مطابق با مفاد این قانون و قانون اساسی جمهوری بولیواری ونزوئلا اتخاذ کنند.

وزارت نیروی مردمی با صلاحیت در امور اقتصادی و دارایی، پارامترهای ثبت و ارائه به موقع اطلاعات مربوط به اخذ مالیات را تعیین خواهد کرد که هماهنگی بین خزانه داری عمومی، خزانه داری دولتی و خزانه داری عمومی شهرداری را تضمین می کند. وزارتخانه های نیروی مردمی با صلاحیت در امور علوم و فناوری و اقتصاد و دارایی به منظور اجرای سازوکارهای مبتنی بر فناوری اطلاعات موضوع این ماده به ایالت ها و شهرداری ها کمک فنی خواهند کرد. شورای فدرال دولت بستر فن آوری لازم را برای فرآیندهای جمع آوری یا بهبود مدیریت مجموعه برای آن دسته از نهادهایی که این پلتفرم های دیجیتال را ندارند و آن را ایجاد خواهد نمود .

فضا و بستر دیجیتالی

ماده ۲۵. قوه مجریه به منظور ارتقای دسترسی به اطلاعات، امنیت حقوقی و اعمال حقوق اقتصادی و اجتماعی، یک فضای دیجیتالی از قوانین و احکام ایالتی حاوی مالیات را در اختیار شهروندان قرار خواهد داد. ایالت ها و شهرداری ها باید ظرف ده روز پس از انتشار، نسخه اصلی یا رونوشت روزنامه رسمی ایالتی یا شهرداری را به صورت فیزیکی و دیجیتالی به معاونت ریاست جمهوری ارسال کنند

تسهیل و سرعت عمل انجام امور

ماده ۲۶. به منظور دستیابی به یکسان سازی نظام مالیاتی، ایالت ها و شهرداری ها باید امور مربوط به اعطای مجوزهای مد نظر، ثبت و ثبت نام و همچنین تعیین، تسویه و پرداخت مالیت ها را به ساده ترین شکل ممکن با کاهش میزان مدارک مورد نیاز از مالیات دهندگان را تسهیل و استفاده از فناوریها را به حداکثر برسانند.

برای همین منظور، ایالت ها و شهرداری ها رویه هایی را که تمرکز آنها ممکن است، هماهنگ می کنند و از تکرار آنها در ارگان های وابستگی های سیاسی مختلف اجتناب می کنند. به ویژه، امور مرتبط با صدور مجوزها برای انجام فعالیت های اقتصادی، صنعتی، بازرگانی، خدماتی و مشابه را برتی مودیان مالیاتی که قبلاً دارای مجوز یا مجوز قبلی صادر شده توسط یک مقام وابستگی دیگر در همان ایالت را تسهیل خواهند نمود.

فصل چهارم

نهادهای مرتبط با امور هماهنگی و هماهنگ سازی مالیات

شورای عالی هماهنگ سازی مالیاتی

ماده ۲۷. شورای عالی هماهنگی مالیاتی به عنوان یک نهاد برای مشارکت و مشاوره برای توسعه سیاست هایی با هدف هماهنگ سازی و هماهنگی اعمال اختیارات مالیاتی ایالت ها و شهرداری ها می باشد. شورای عالی هماهنگی مالیاتی متشکل از؛

۱. وزیر مرتبط با امور اقتصادی و دارایی که ریاست شورا را بر عهده خواهد داشت.

بالاترین مقام سازمان مالیات و گمرک

۲. سه فرماندار

۳. سه شهردار

۴. نماینده فرمانداران یا شهرداران توسط افرادی خواهد بود که برای دبیرخانه شورای فدرال دولت تعیین شده اند

۵. وزارت نیروی مردمی با صلاحیت در امور اقتصادی و دارایی مقررات تشکیلات و عملکرد شورای عالی هماهنگی مالیاتی را صادر خواهد کرد

وظایف شورای عالی هماهنگ سازی مالیاتی

ماده ۲۸. مربوط به شورای عالی هماهنگی مالیاتی است؛

۱. نظر دادن به درخواست قوه مجریه کشور در رابطه با اقدامات هماهنگی و هماهنگ سازی اعمال

اختیارات مالیاتی ایالتها و شهرداریها و همچنین اعمال احکام این قانون .

۲. ارائه توصیه هایی با هدف تقویت هماهنگی و هماهنگ سازی اختیارات مالیاتی مربوط به ایالت ها و شهرداری ها .

۳. پیشنهاد اقداماتی که به نفع بهینه سازی و کارایی فرآیندهای مالیاتی دولتی و شهرداری و کاهش فرار و اجتناب مالیاتی باشد..

۴. به درخواست ایالت ها یا شهرداری ها در مورد کفایت و تناسب مقررات مالیاتی ایالتی یا شهرداری، صرف نظر از موضوع یا ماهیت مالیات، اظهار نظر کند.

۵. سایر موارد پیش بینی شده در قوانین و مصوبات

وظایف وزارت ذیصلاح در حوزه اقتصادی و دارایی

ماده ۲۹. وزارت نیروی مردمی با صلاحیت در امور اقتصادی و دارایی، نهاد حاکم برای هماهنگ سازی و هماهنگی اعمال اختیارات مالیاتی ایالت ها و شهرداری ها است. در امور هماهنگی و هماهنگ سازی مالیاتی با نهاد مجری مطابقت دارد؛

۱. دستورات لازم برای اجرای احکام این قانون.
۲. فراخوان برای برگزاری جلسه شورای عالی هماهنگی مالیاتی در صورت وجود دلایل موجه بر اساس مقرراتی که برای این منظور تعیین شده است.
۳. ارزیابی دائمی تأثیر مالیات های ایالتی و شهری بر اقتصاد ملی، به منظور تضمین مطابقت آنها با مفاد قانون اساسی جمهوری بولیواری ونزوئلا، این قانون و سایر مقررات قابل اجرا.
۴. کمک به مبارزه با فرار مالیاتی، اجتناب و تقلب و همچنین در هر گونه فعالیتی که مستقیم یا غیرمستقیم بر مالیات تأثیر می گذارد، بدون لطمه به اختیارات مربوط به دستگاه های ذیصلاح مطابق با نظام حقوقی مربوطه.
۵. سایر مواردی دیده شده در قوانین، مقررات و مصوبه ها.

تعهدات عمومی ایالت ها و شهرداری ها در موضوع هماهنگی

ماده ۳۰. به منظور تضمین هماهنگی و هماهنگی اعمال اختیارات مالیاتی، ایالت ها و شهرداری ها باید:

۱. قواعد و رویه های مالیاتی در چارچوب مقررات این قانون، با حصول اطمینان از اینکه مودیان دارای الزامات، رویه ها و قوانین مالیاتی یکسان یا حداقل معادل آن در هر نهاد سرزمینی هستند را یکسان سازی کنند.
۲. فرآیندهای غیر ضروری که هزینه عملیاتی اداره مالیات را افزایش می دهد را حذف کنند.
۳. به کاربران و مودیان مالیاتی از معیارهایی که بر اساس آنها ارزش هایی که به عنوان پایه مالیاتی برای محاسبه مالیات تعیین می شود را اطلاع رسانی کنند. و همچنین دلایلی که تصمیمات آنها در صورت اعتراض، اعمال تحریم یا هر چیز دیگری که ممکن است بر منافع شخصی، مشروع و مستقیم آنها تأثیر بگذارد، مبتنی است
۴. حصول اطمینان از اینکه نظام مالیاتی به ایجاد شرایطی کمک می کند که باعث ارتقاء و حفظ توسعه دستگاه تولید ملی، افزایش منابع درآمد و مشاغل و کمک به توسعه اقتصادی و اجتماعی واحد و کشور شود.
۵. اتخاذ تدابیر لازم برای حذف مالیات های متعدد و الحاق به مالیات دهندگانی که فعالیت های اقتصادی را در چندین واحد سیاسی سرزمینی کشور توسعه می دهند. با توجه به ظرفیت مشارکت طرفین ذینفع.

۶. همکاری و مساعدت ادارات امور مالیاتی برای ایفای مؤثر تعهدات خود در امور هماهنگی و هماهنگی مالیاتی را فراهم نماید.
۷. اطلاعات مربوط به وصول درآمدهای خود، مودیان مالیاتی و سایر موارد مشابه را در اختیار هیأت حاکمه قرار دهند .
۸. اخذ بهینه و اجتناب از فرار مالیاتی، برای مقابله با هزینه های عمومی با مدیریت کارآمدتر .
۹. تسهیل نظام مالیاتی به ویژه در خصوص مجوز، ثبت، تعیین، اظهار، انحلال و پرداخت مالیات.

فصل پنجم

هماهنگ سازی مالیاتی

بخش اول

هماهنگی در امور مالیات بر فعالیت اقتصادی

حدود مالیات بر فعالیت اقتصادی

ماده ۳۱. نرخ مالیات شهرداری بر فعالیت اقتصادی صنعت، بازرگانی، خدمات و یا مشابه آن نباید از سه واحد درصد (۳٪) درآمد ناخالص حاصله تجاوز کند. حداقل مشمول مالیات سالانه برای این مالیات نباید از معادل بیست برابر نرخ ارز تجاوز کند. بالاترین ارزش سکه منتشر شده توسط بانک مرکزی ونزوئلا .

طبقه بندی هماهنگ سازی

ماده ۳۱- دستگاه حاکم در امور هماهنگی و هماهنگی مالیاتی با نظر قبلی شورای عالی هماهنگی مالیاتی با هدف کاهش، ساده سازی و استانداردسازی دسته بندی هایی که برای امور مالیاتی در نظر گرفته می شود، طبقه بندی هماهنگ فعالیت های اقتصادی را ایجاد می کند. او طبقه بندی هماهنگ سقف هایی را هم برای مقاطع و هم برای حداقل مشمول مالیات سالانه در حدود مقرر در این قانون تعیین می کند

اعتبار مجوز

ماده ۳۲- پروانه ها یا مجوزهای انجام فعالیت های اقتصادی، صنعتی، بازرگانی، خدماتی و مشابه موضوع این قانون حداقل اعتبار دو (۲) سال از تاریخ صدور آن توسط مرجع ذیربط خواهد بود. تمدید پروانه ها یا مجوزهای موضوع این ماده به طور خودکار و با اظهار سوگند متقاضی مبنی بر انجام مؤثر کلیه الزامات و مراحل تعیین شده با پرداخت

قبلی مالیات‌های مربوطه انجام می‌شود. حق مراجع ذیصلاح برای بررسی، در هر زمان، صحت اظهارات متقاضی محفوظ است.

معافیت از مالیات بر فعالیت های اقتصادی

ماده ۳۳- شهرداری ها به منظور کمک به توسعه هماهنگ اقتصاد ملی و تضمین حقوق مردم در آیین نامه های خود در خصوص مالیات فعالیت های اقتصادی، صنعتی، تجاری، خدماتی و مانند آن، معافیت های عمومی برای اشخاص حقیقی یا حقوقی که عمده فعالیت آنها عبارت است از:

۱. مشارکت در بهینه سازی مدیریت یکپارچه پسماند و مدیریت پسماند جامد .
۲. الحاق مجدد به چرخه تولید، به عنوان ماده خام، مواد قابل استفاده که در نتیجه از زباله های جامد جدا می شوند .
۳. کمک‌های اجتماعی و انفاق عمومی در صورتی که سود و منافی از هر نوع یا قسمتی از میراث خود را تقسیم نکنند و تحت عنوان تقسیم سود پرداختی انجام ندهند .
۴. ساخت مسکن اقشار کم درآمد مشروط بر اینکه فعالیت در شهرداری که ذینفع مقرر دائم خود در آن است انجام شود .
۵. توسعه فعالیت‌های تولیدی در مناطق ویژه اقتصادی که به درستی تشکیل شده است .

تخفیف مالیات بر فعالیت های اقتصادی

ماده ۳۴. شهرداری ها در مقررات خود اعطای تخفیف مالیاتی برای فعالیت های اقتصادی، صنعتی، بازرگانی، خدماتی و مشابه حداقل سی درصد (۳۰٪) مبلغ قابل پرداخت را در موارد ذیل مد نظر قرار خواهند داد:

۱. افرادی که کارهای نظافت، نگهداری و/یا بهسازی دائمی را در فضاهای شهرداری انجام می دهند .
۲. افرادی که در شهرداری از طریق شکل های تولیدی اجتماعی جامعه به فعالیت های اقتصادی می پردازند که امکان ارتقاء و توسعه اجتماعی و مشارکتی در جوامع را فراهم می کند.
۳. افرادی که فعالیت هایی را انجام می دهند که به توسعه اقتصادی اجتماعی شهرداری مطابق با احکام برنامه های توسعه ملی کمک می کند.

بخش دوم

هماهنگ سازی در خصوص دیگر مالیات های ایالتی و شهری

روش ساده ارزش گذاری زمین و املاک

ماده ۳۵. ارزیابی کاداستر به عنوان پارامتری برای ارزیابی مالیاتی زمین و ساختمان تعیین می شود. این ارزیابی ها بر حسب مترآژ و نوع ساخت و ساز مبنای محاسبه مالیات املاک و مستغلات شهری و حاشیه شهری خواهد بود

بررسی جدول ارزش گذاری

ماده ۳۶ - نهاد مجری در امور هماهنگی و هماهنگ سازی مالیاتی هر ساله با نظر قبلی شورای عالی هماهنگی مالیاتی جدول ارزش گذاری مربوط به ارزیابی کاداستر، ثبت کاداستر، پروانه های ساختمانی، گواهی مشاغل را تهیه می کند. همچنین برای تعیین مالیات بر املاک و مستغلات شهری و حومه شهری، به منظور تضمین تناسب و کفایت ارزش ها و ساده سازی دسته بندی هایی که برای اهداف مالیاتی در نظر گرفته می شود. در هر بازنگری سقف هایی برای نرخ های قابل اعمال تعیین خواهد شد.

مالیات بر استفاده از مواد معدنی غیر فلزی

ماده ۳۷- نرخ مالیات بر استخراج، بهره برداری، استفاده و تجاری سازی مواد معدنی غیرفلزی که متعلق به قوه مجریه کشور نبوده و منطبق بر ایالت ها است، بین یک درصد (۱٪) تا حداکثر سه درصد (۳٪) به ارزش مترمکعب ماده معدنی تجاری سازی شده منعکس شده در مدارک راهنمای تجارت یا هر سند راهنمای بازرگانی منعکس شده در صورت حساب نامه تجاری یا سایر اسناد بازرگانی خواهد بود

مالیات خودرو

ماده ۳۸. مؤدی مالیات شهرداری بر وسایل نقلیه مالک وسایل نقلیه ای است که مالیات بر آن ها تعلق می گیرد و موظف به پرداخت این مالیات منحصراً در حوزه شهرداری محل اقامت، سکونت یا مقر دایمی خود است. مورد مالیات وسیله نقلیه با سنوات تعیین و تسویه می شود. شهرداری ها نرخ سالانه مربوط به مالیات وسایل نقلیه را در حدود زیر تعیین می کنند:

۱. موتورسیکلت: تا مبلغی در بولیوار معادل ده (۱۰) برابر نرخ ارز رسمی بالاترین ارزش ارز منتشر شده توسط بانک مرکزی ونزوئلا.

۲. استفاده شخصی: تا مبلغی در بولیوار معادل سی (۳۰) برابر نرخ ارز رسمی بالاترین ارزش ارز منتشر شده توسط بانک مرکزی ونزوئلا .
۳. حمل و نقل مسافر: تا مبلغی در بولیوار معادل چهل (۴۰) برابر نرخ رسمی ارز بالاترین ارزش ارز منتشر شده توسط بانک مرکزی ونزوئلا
۴. حمل و نقل مدرسه: تا مبلغی در بولیوار معادل چهل (۴۰) برابر نرخ رسمی بالاترین ارزش ارز منتشر شده توسط بانک مرکزی ونزوئلا .
۵. حمل و نقل محموله سبک: تا مبلغی در بولیوار معادل چهل (۴۰) برابر نرخ رسمی بالاترین ارزش ارز منتشر شده توسط بانک مرکزی ونزوئلا.
۶. حمل و نقل محموله های سنگین: تا مبلغی در بولیوار معادل یکصد و بیست (۱۲۰) برابر نرخ ارز رسمی بالاترین ارزش ارز منتشر شده توسط بانک مرکزی ونزوئلا .
۷. سایر انواع وسایل نقلیه: تا مبلغی در بولیوار معادل بیست (۲۰) برابر نرخ رسمی بالاترین ارزش ارز منتشر شده توسط بانک مرکزی ونزوئلا. نهاد مجری در امور هماهنگی و هماهنگ سازی مالیاتی می تواند سالانه با نظر قبلی شورای عالی هماهنگی مالیاتی، جدول ارزش های قابل اجرا را بر اساس مشخصات خودروها تهیه کند.

تناسب سایر مالیات ها

ماده ۳۹. ایالت ها و شهرداری ها باید نسبت، برابری و عدم مصادره را در تعیین سایر مالیات های مربوط به آن ها در حدود اختیارات خود و همچنین در تعیین سهم مربوطه خود تضمین کنند .

محرمی برای کارآفرینی

ماده ۴۰. به منظور ایجاد اکوسیستم مساعد برای توسعه سرمایه گذاری های جدید، مجموع کلیه مالیات های شهرداری که بر اساس قانون خاص حاکم بر موضوع تعیین می شود، نمی تواند از دو درصد (۰.۲٪) از درآمد ناخالص سالانه که توسط مؤدیان کسب می شود تجاوز کند. شهرداری ها به دنبال ایجاد یک رژیم مالیاتی ساده برای شرکت ها خواهند بود تا به نفع و ترویج شمول رسمی فعالان اقتصادی کوچک، تقویت فرهنگ عمومی مالیاتی و کاهش فرار مالیاتی باشند.

رژیم مالیاتی ساده شامل یک نرخ واحد یا حداقل سهمیه ثابت مالیاتی خواهد بود که با توجه به نوع یا طبقه فعالیت اقتصادی و حجم فروش سالانه تعیین می شود و برای تعیین، اظهار، تصفیه، پرداخت، جمع آوری، کنترل و بازرسی آن بر اساس همان رویه اعمال می شود. این نرخ تنها مالیات شهرداری خواهد بود که از فعالیت این افراد اخذ می شود و جایگزین مالیاتی می شود که فعالیت اقتصادی در سطح شهرداری مشمول آن باشد .

جدول ارزش گذاری

ماده ۴۱- به منظور اعمال این رژیم ساده شده، دستگاه حاکمیت هماهنگی و هماهنگ سازی مالیاتی سالانه تشکیل می دهد. با نظر قبلی شورای عالی هماهنگ سازی مالیاتی، جدول ارزش ها برای بنگاه ها بسته به فعالیت و ارزش فروش آنها قابل اعمال است

فعالیت های اقتصادی مستثنی شده از نظام تسهیل شده

ماده ۴۲- نهاد مجری در امور هماهنگی و هماهنگ سازی مالیاتی بدون توجه به حجم فروش سالانه مؤدی و سایر مشخصات قابل اعمال، نوع فعالیت اقتصادی، تجاری، خدماتی یا مشابهی را که در این رژیم تسهیل شده مشمول مالیات نمی شود، تعیین خواهد کرد.

اخذ و کنترل نظام تسهیل

ماده ۴۳- شهرداری ها می توانند امر اخذ، نظارت و کنترل نظام تسهیل شده را بر اساس قانون مدیریت عمومی به قوه مجریه واگذار کنند .

فصل ششم

هماهنگ سازی در امر تعرفه ها

هماهنگ سازی تعرفه ها

ماده ۴۴. ایالت ها و شهرداری ها، بر اساس قانون اساسی جمهوری بولیواری ونزوئلا و این قانون، نمی توانند نرخ هایی غیر از موارد ذکر شده در زیر تعیین کنند ؛

۱. نرخ مدیریت جامع زباله جامد: شامل جمع آوری و دفع زباله های جامد در اماکن مسکونی، صنعتی، تجاری، خدماتی یا مشابه می شود. این نرخ باید بر اساس هزینه های واقعی سرویس و بر اساس تعداد مشترکین سرویس دهی شده، ظرفیت تولید موضوع، نوع، ویژگی ها و کمیت، حجم یا جرم ضایعات و پسماندهای مورد نظر، طبق قانون خاصی که موضوع را تنظیم می کند، تعیین شود
۲. هزینه های بازرسی عمومی: شامل بازرسی هایی است که توسط سازمان های ایالتی و شهرداری های مختلف مسئول کاداستر، مدیریت برنامه ریزی و کنترل شهری، دفع مواد زائد جامد و نظافت شهری، خدمات آتش نشانی و اداره مالیات انجام می شود، به استثنای بازرسی مشروبات.
۳. هزینه بازرسی برای فروش مشروبات الکلی: شامل بازرسی برای ثبت مشروب جدید، تمدید، انتقال، تبدیل می شود.

۴. هزینه دریافت کپی و گواهینامه های مستند: شامل کپی یا دیجیتالی کردن طرح ها، پرونده ها، مجوزها و هر سندی قابلیت فتوکپی یا دیجیتالی شدن
۵. هزینه پردازش مجوزها، مجوزها، انطباق و بدهی ها: شامل مجوزها، گواهینامه ها، مجوزها، بدهی ها، سنجش، دیده می شود محیط زیست خوب و هر سند صادر شده توسط وابستگی های مختلف مقامات شهرداری که مجوز یا ثبت وضعیت قانونی در زمینه حوزه قضایی شهرداری
۶. هزینه استفاده از کالاهای عمومی: شامل هرگونه هزینه برای استفاده از کالاهای عمومی دولتی یا شهری
۷. هزینه حفاظت و استفاده از مسیرهای زمینی: شامل نرخ مورد نیاز ایالات برای حفاظت، اداره و استفاده از بزرگراه های دولتی
۸. هزینه برای فعال کردن خدمات: شامل ارائه خدمات است در زمان های فوق العاده، خارج از ساعات کاری و روزهای کاری یا در داخل مکان هایی غیر از مکان هایی که معمولاً برای تهیه هر کدام ترتیب داده می شوند از خدمات درخواستی از ایالت ها و شهرداری ها .
۹. هزینه خدمات غیر اضطراری: شامل خدمات تخصصی می باشد ارائه شده توسط سازمان آتش نشانی و اورژانس شخصیت مدنی ایالت ها و شهرداری ها تا زمانی که خطر فعلی وجود نداشته باشد، فوری یا قریب الوقوع برای تمامیت فیزیکی افراد یا حفاظت، حفاظت و ایمنی کالا و محیط زیست .تناسب هزینه خدمات دولتی یا شهری ماده ۴۵. به منظور تعیین یا تعیین نرخ خدمات ارائه شده توسط مقامات ایالتی یا شهرداری، مناسب تناسب بین هزینه خدمات عمومی ارائه شده و سود با در نظر گرفتن به طور موثر برای مالیات دهنده یا استفاده کننده دریافت یا ساخته شده است ماهیت نرخ ها را به عنوان یک ابزار استثنایی در نظر بگیرید یا حمایت تکمیلی از هزینه های عمومی .

محدودیت ها برای مقدار کمی از نرخها

ماده ۴۶ - مقادیر اعمال شده توسط ایالت ها و شهرداری ها برای نرخ های مقرر در ماده ۴۴ این قانون بر حسب نوع به جدول ارزش ها تعدیل می شود و نمی تواند از حدود زیر تجاوز کند.

۱. نرخ جامع مدیریت پسماند جامد: تا مقداری در بولیوار معادل صفر نقطه صفر دو (۰,۰۲) برابر نرخ ارز رسمی بالاترین ارزش ارز منتشر شده توسط بانک مرکزی ونزوئلا به ازای هر کیلووات ساعت در ماه در مورد مالیات دهندگان مسکونی و حداکثر تا صفر نقطه صفر برابر با بالاترین نرخ ارز رسمی ونزوئلا در هر کیلووات ساعت منتشر شده است. ماه، برای مالیات دهندگان صنعتی یا تجاری

۲. هزینه بازرسی عمومی: تا مبلغی در بولیوار معادل صفر نقطه ده برابر (۰,۱۰) نرخ ارز رسمی بالاترین ارزش ارز منتشر شده توسط بانک مرکزی ونزوئلا به ازای هر متر مربع گسترش یا مساحت مؤسسه . حداقل مشمول مالیات دو امتیاز پنج (۲,۵) برابر نرخ رسمی مبادله ارزی با بالاترین ارزش منتشر شده توسط این کشور خواهد بود بانک مرکزی ونزوئلا
۳. هزینه بازرسی برای فروش مشروبات الکلی: تا مبلغی در بولیوارس معادل صفر نقطه بیست برابر (۰,۲۰) نرخ ارز رسمی بالاترین ارزش ارز منتشر شده توسط بانک مرکزی ونزوئلا به ازای هر متر مربع گسترش یا مساحت مؤسسه . حداقل مبلغ مشمول مالیات پنج (۵) برابر نرخ ارز رسمی بالاترین ارزش ارز منتشر شده توسط بانک مرکزی ونزوئلا خواهد بود .
۴. هزینه دریافت کپی و گواهینامه های اسنادی: تا مبلغی در بولیوار معادل یک (۱) برابر نرخ ارز رسمی بالاترین ارزش ارز منتشر شده توسط بانک مرکزی ونزوئلا برای صفحه اول سند و حداکثر تا صفر نقطه چهار (۰,۴) برابر نرخ ارز رسمی بالاترین ارزش ارز منتشر شده توسط بانک مرکزی ونزوئلا در هر صفحه اضافی
۵. هزینه پردازش مجوزها، مجوزها، انطباق و پرداخت بدهی: تا مبلغی در بولیوار معادل پنج (۵) برابر نرخ ارز رسمی بالاترین ارزش ارز منتشر شده توسط بانک مرکزی ونزوئلا
۶. کارمزد استفاده از کالاهای عمومی: تا مبلغی در بولیوار معادل صفر نقطه ده برابر (۰,۱۰) نرخ ارز رسمی بالاترین ارزش ارز منتشر شده توسط بانک مرکزی ونزوئلا در هر متر مربع گسترش یا مساحت، در هر روز استفاده .
۷. حق الزحمه نگهداری راه: تا میزان تعیین شده توسط وزارت قوای خلق با صلاحیت حمل و نقل و حمل و نقل زمینی به موجب قانون خاص که موضوع را تنظیم می کند.
۸. کارمزد فعال کردن خدمات: تا مبلغی در بولیوار معادل صد (۱۰۰) برابر نرخ ارز رسمی بالاترین ارزش ارز منتشر شده توسط بانک مرکزی ونزوئلا
۹. کارمزد خدمات غیر اضطراری: تا مبلغی در بولیوار معادل یکصد (۱۰۰) برابر نرخ ارز رسمی بالاترین ارزش ارز منتشر شده توسط بانک مرکزی ونزوئلا، بدون لطمه به مقررات مربوط به بازرسی . هیأت حاکمه در امور هماهنگی و هماهنگی مالیاتی هرساله با نظر قبلی شورای عالی هماهنگی مالیاتی، جدول ارزشهای مربوط به نرخها را بر حسب نوع در حدود مقرر در این ماده تشکیل می دهد . برای تعیین نرخ های اخذ شده برای خدماتی که پایه مالیاتی آنها وسعت یا مساحت تاسیس را در نظر می گیرد، از قبیل صدور انطباق کاربری، بازرسی کار، گواهی شغلی، مجوزهای اجرای پروژه های تعمیرات جزئی و غیره، دستگاه حاکم در امور هماهنگی و هماهنگ سازی مالیاتی پس از استماع نظر .شورای عالی هماهنگ سازی مالیاتی، برای هر دسته از اموال، حاشیه یا حداکثر حد متری را تعیین می کند که بر محاسبه نرخ

تأثیر می‌گذارد، که از آن هزینه‌های ایجاد شده توسط خدمات مورد نیاز کاربر به اندازه کافی پوشش داده می‌شود.

تعرفه‌های تبلیغات

ماده ۴۷. ایالت‌ها و شهرداری‌ها باید هزینه‌های پرداختی برای هر رویه و ارزش روز معادل آن را بر حسب بولیوار واحد حسابی که برای تعیین آن‌ها تعیین می‌شود، در محلی قابل مشاهده برای عموم در ادارات یا اماکن فیزیکی برای توجه عموم، استفاده‌کنندگان یا مالیات‌دهندگان دستگاه‌هایی که خدمات ارائه می‌دهند یا مسئول جمع‌آوری، وصول هزینه‌ها هستند، منتشر کنند. اندازه نامه کمتر از یک سانتی متر (۱ سانتی متر) و همچنین در پورتال‌های الکترونیکی شعبه اجرایی ایالتی یا شهری.

کارایی در مدیریت و هزینه‌های غیرقابل انتقال به کاربر

ماده ۴۸. هنگامی که ایالت‌ها یا شهرداری‌ها برای وصول هزینه‌ها روش‌هایی را اتخاذ می‌کنند که متضمن انعقاد خدمات برای مدیریت مجموعه‌ها از شرکت‌های خصوصی یا اشخاص ثالث برای رسیدگی است، باید تضمین کنند که چنین شرایطی هزینه اضافی را برای استفاده‌کنندگان و مودیان به همراه نداشته باشد. در هیچ موردی نمی‌توان از سقف مقرر در این قانون تجاوز کرد.

جریمه یا مجازات برای عدم پرداخت به موقع هزینه خدمات

ماده ۴۹ - در مورد مجازات تخلفات متشکل از عدم پرداخت هزینه خدمات، ایالت‌ها و شهرداری‌ها نمی‌توانند بیش از صد درصد (۱۰۰٪) ارزش معادل مالیات پرداخت نشده را بدون لطمه به سود معوقی که باید مطابق مقررات این قانون تعیین شود، جریمه تعیین کنند.

فصل هفتم

هماهنگ سازی تمبرهای مالیاتی

تناسب و کفایت تمبر

ماده ۵۰. در تعیین نرخهای اعمال شده از طریق تمبر و کاغذ مهر و موم شده، از وضع عوارضی که موجب مالیات مضاعف می‌شود، در مواردی که خدمات یا سندی که استفاده‌کننده یا مؤدی اخذ می‌کند توسط مرجع ذیربط از طریق نرخ اخذ می‌شود، خودداری می‌شود. بنابراین، مبلغ مورد نیاز برای این مفهوم از تمبر، تمبر و کاغذ مهر و موم شده باید تناسب و کفایت لازم را حفظ کند. با توجه به هدف اعطای اصالت متناظر به اسناد رسمی صادر

شده توسط ارگانها و نهادهای واحد سیاسی سرزمینی. پرداخت تمبرهای مالیاتی ممکن است در آن دسته از رویه هایی که دانش و تصمیم آنها با یک مقام سیاسی سرزمینی دیگر مطابقت دارد مورد نیاز نباشد.

تمبر مالیاتی الکترونیکی

ماده ۵۱. ایالت ها باید تمبر مالی الکترونیکی را اجرا کنند که ابزاری با ارزش های مختلف است که توسط مقامات مالیاتی ایالتی از طریق یک سیستم خودکار صادر می شود. آنها باید ویژگی ها، ابعاد و ارزش مالیاتی خود را از طریق سند قانونی مربوطه صادر شده برای این اهداف تعیین کنند.

محدودیت تمبر مالیاتی

ماده ۵۲. مبلغ مورد نیاز برای تمبرهای مالیاتی، برای هر رویه یا درخواست، در مورد اشخاص نباید از یک (۱) برابر نرخ ارز رسمی منتشر شده توسط بانک مرکزی ونزوئلا بالاتر و در مورد اشخاص حقوقی پنجاه (۵۰) برابر نرخ ارز رسمی منتشر شده توسط بانک مرکزی ونزوئلا باشد.

مقررات موقت

تطابق قوانین و مقررات

تبصره: ایالت ها و شهرداری ها موظفند ظرف مدت نود (۹۰) روز متوالی پس از لازم الاجرا شدن این قانون، اسناد قانونی جاری در خصوص مالیات ها را با مقررات این قانون تطبیق دهند. در هر صورت، پس از لازم الاجرا شدن، آنها نمی توانند نرخ هایی را بیش از حدود مقرر در این قانون دریافت کنند.

مقررات لغو

لغو مالیات های ایالتی یا شهری که در این قانون پیش بینی نشده است

اول: پس از لازم الاجرا شدن این قانون، مفاد قوانین و احکام ایالتی که نرخ های مالیاتی متفاوتی را با آنچه در قانون اساسی جمهوری بولیواری ونزوئلا و این قانون پیش بینی شده تعیین نموده، لغو می شود.

دوم: کلیه مقررات مغایر با این قانون لغو می گردد

مقررات نهایی

لازم الاجرا شدن

این قانون نود (۹۰) روز پس از تاریخ انتشار آن در روزنامه رسمی جمهوری بولیواری ونزوئلا لازم الاجرا می شود.